

СВобода **SVOBODA**
UKRAINSKYI HOLOBOHUK
UKRAINIAN HATE

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW. (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік \$55.00, на півроку \$32.00, на 3 місяці \$17.00. Для членів УНСоюзу \$30.00 річно. За кожну зміну адреси \$1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Сомалія — трагічна місія

Евакуацією минулого тижня останніх 3,000 американських морських піхотинців з Могадішу, столиці Сомалії, закінчилася невдала, а то й трагічна, гуманітарна місія допомоги голодуючому населенню цієї африканської країни.

Понад два роки тому вирушили туди перші з'єднання мирнонських військ під егідою Організації Об'єднаних Націй, а за ними сотні великих вантажних літаків з медикаментами і харчами. Вже тоді існували сумніви щодо доцільності такої місії з уваги на тотальний хаос в Сомалії, брак будь-якої політичної інфраструктури, розбещеність по збути озброєних ватажків-самозванців, які встановили собі маленькі територіальні волості та зводили поміж собою порохунок, часто-густо коштом невинного, зубожлого населення. Але постійні фільмові кадри на західних телевізійних екранах поголовно вимарюючого чорного населення, зокрема безвинних дітей і немовлят, зображення страшної нужди і безоглядних вбивств озброєними бандитами не могли не зрушити людського сумління. Запало рішення простягнути руку милосердя.

Вже перші дні висадки міжнародних мирнонських, у тому числі й коло 25,000 американських військ різних формацій, на берегах Сомалії в околицях столиці Могадішу підтвердили що жалювлив дихотомію: населення вітало мирнонників, хоч і озброєних в парамілітарному десанті, знаючи, що вони є передвісниками так коначної допомоги у формі ліків і харчів; натомість розбещені банди зустріли пострілами мирнонників, знаючи, що їхній приїзд до Сомалії поставити кінець їхній сваволі і грабуванню. Впали перші жертви з обидвох сторін, появились перші симптоми напруження поміж командуванням ООН і різнонаціональними військами. Прийшли перші труднощі з доставкою харчів і медикаментів вглиб країни, де фактично голод і пошесть були найбільш поширені. Незнання терену, погана погода і постійна небезпека, яка чигала із засідок автохтонних банд, утруднювали благородну місію. Почали появлятися сумніви чи ця щиро і щедро задумана спроба допомоги знедоленим сомалійцям принесе їм будьяку користь.

Бачучи безвиглядність ситуації, населення почало втікати до сусідньої Руанди. На телевізійних екранах появились образи, що нагадували декому з нас Другу світову війну — валки знедолених людей, на возах, з мізерним вантажем, прямуючи у безвість та перестрашеними очима споглядаючи назад, чи біда їх не догане. Так почався кінець цього може й добре задуманого діла.

Під тиском публічної opinіi на Заході, зокрема в США, визнано остаточну безвиглядність цієї місії і рішено вицогнати всі військові з'єднання з околиць Могадішу, що й завершенно минулого тижня. Яка болюча іронія — для евакування 3,000 американських морських піхотинців треба було вислати понад 8,000 міжнародних мирнонських, майже поголовно американських військ.

Кінець підсумки — врятування від смерті коло 250,000 сомалійців, коштом життя 44 американських військ, коло 100 інцих національностей, понад 2 біл. дол. і понад півбільйона втікчів. А найбільш болюче, — пройшовши це 26-місячне криваве і коштовне коло, в Сомалії залишилися безвиглядний статус ко. І так це одна спроба цивілізованого Заходу допомогти "третьому світові" залишилася безрезультатною.

Автори книжок і видавництва, які бажать, щоб про їхні книжкові видання були в щоденному поміщенні бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції "Свободи" разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарських машинці і лише на одному боці листа паперу. Ліше латинський рукопис, слід також дотримуватися великої відступності поміж рядками і писати розбірливо (даже розуміє що вимовляти як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було поправити речення, якщо зайдет погано). Дописи слід надіслати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за своєю правою скорочувати доповіді і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріалах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.

В розпорядженні Генерального прокурора є документ, на якому власною рукою Мороза написано:

"Видати 30 мільярдів карбованців отримав гр. Смірнов". Голову комісії Верховної Ради в боротьбі з корупцією Г. Омельченко почали звинувачувати, що він нібито намагався обдурити згаданого О. Мороза. Тоді Омельченко прийшов на телебачення й на весь екран показав згаданий документ. Резолюцію й підпис Мороза побирила вся Україна. 30 мільярдів карбованців тоді, коли Мороз з такою дивовижною безоглядністю написав свою неочучу резолюцію, становили 500 мільйонів доларів ЗСА, а 10 мільярдів карбованців — 167 мільйонів доларів. Схоже на те, що Мороз позарядив Зв'язківською і вирішив його перепелюхати. Та ще як! Смірнов — це сліпий інвалід, якому побирили, що

Тим часом заступник Генерального прокурора Ольга Колінько в газеті "Новості" скарги, що керівництво Верховної Ради з шапелю силою тисне на Генеральну прокуратуру, аби припинити розгляд кримінальних справ О. Мороза та його заступників. Було б нормально, якби на ім'я О. Мороза був виписаний ордер на арешт — справа цілком ясна й не ви-

Микола Руденко

ЛЮТНЕВІ ПАРАДОКСИ

II

його виключать в Америці. Отож усі оті мільйони будуть їй були призначені на лікування нікому невідомою Смірнова. Просто такі фантастичні фінансові ідеї в світі такої мєме. Сьогодні ніхто не відає, куди подівся Смірнов (чи його поїли?) — прийняймі до Америки на лікування він не потрапив.

Тим часом заступник Генерального прокурора Ольга Колінько в газеті "Новості" скарги, що керівництво Верховної Ради з шапелю силою тисне на Генеральну прокуратуру, аби припинити розгляд кримінальних справ О. Мороза та його заступників. Було б нормально, якби на ім'я О. Мороза був виписаний ордер на арешт — справа цілком ясна й не ви-

кликає жодного сумніву. Але цього не можна зробити без рішення Верховної Ради, а там комуністи і соціалісти, які покісно є великою силою, не дозволять цього зробити. Маємо же один парадокс. І треба сказати: парадокс доволі неприємний. Просто вбачий.

А ось його "модуляція": газета "Новості", подаючи інтерв'ю Ольги Колінько, в 1000 разів зменшила суму, яку намагався привласнити О. Мороз — Йдеться вже не про мільйони, а про тисячі доларів. Раїса Руденко прочитувала газету "Новості" — і в нашу "Свободу" тажко, мабуть, потрапила як "скромна" сума. Отож дозволює випростити чийсь недогляд. Кому він належить — самій пані Ользі чи газеті

"Новості"? Принаймні не Раїсі — вона читувала правильно. Іще питання: це тільки недогляд чи шахрайство? Хтось, мабуть, намагався применшити злочин О. Мороза. Та хоч 500 тисяч доларів набавити менше, ніж 500 мільйонів — сума все одно достатня, аби за нормальних умов опинитися за ґратами.

Треба сказати ще й те, що 30 січня засідання Координаційної ради в боротьбі з корупцією та організованою злочинністю було присвячено такої темі. Окремі парламентарії, які назвали парадоксами, демонструючи свою активність на дрібних злочинах, а майдоні боси заклали в найвищих державних структурах і навіть спорудили для себе неприємні фортеці. Завдання полягало в тому, щоб узяти штурмом ці фортеці й розвалити їх до останнього каменя. Не зробимо цього — загинемо.

(Продовження буде)

Роман Кухар

ПРО БЕЗІМЕННУ АРМІЮ

Іван Буртис, "Тернистий шлях Другої Дивізії УНА". Створення Українського Національного Комітету і Другої Дивізії УНА. Портрети командирів УНА, ілюстрації з текстів, бібліографія, наглядом Об'єднання ХОА і привателів Другої Дивізії УНА, Нью-Йорк-Клівленд, 1994, 161 стор.

мій та з допоміжних поліційних батальйонів. Приймали виключно колишніх військ, при чому підстаршам і старшинам на місцях роблено короткі усі іспити.

Бригада ніколи не мала німецької назви, бо з німцями жодних зносин не вдержувала, аж до часу прибуття на фронт в Чехії. Під час організації військового періоду в Німечку й вишлі-ли в Глину (Бранденбургська округа). Бригаду підпорядковано командиромі УНА генералові Павлову Шандруку, який в організації військово-лінійному часі (майже 6 тижнів) в Німечку відвідав Бригаду з рази. Генерал Шандрук призначив командиром Бригади полковника генерального штабу Петра Даченка.

Про долю воєншта Другої Дивізії наприкінці війни автор подає ось що: "Ніхто не має інформації про те: Другої Дивізії, що пробивалася на захід. Від усіх ліній зв'язків відомо, що багато більшовицьких вилонили, частину з них розстріляли на місці, інших заклали в табори примусової праці, а невеличкі частини пошастали до Баварії".

Майор В. Гладич докоре членом формаций 1 УД УНА, що вони не знали або не спромоглися довідатися про існування та трагічний кінець Другої Дивізії УНА. А вона ж, твердив Гладич, ідентична з протинанерів Бригадою, що мала назву "Вільна Україна" до часу її перебування в резерві панцерного Корпусу. Це передприсяго на вірність Україні полку. Даченко отримав наказ від ген. Шандрука перейменувати його Бригаду на Другу Дивізій.

Залишався деякі неясності щодо взаємодій між Першою та Другою Бригадами Другої Дивізії. Вияснення можна знайти у природі німецького армійського командування, недовірливого до чужих формаций при німецькій армії. Як вдержували, із правилами, меншими відділами, на деякій відстані одних від одних. Для прикладу, Другу Бригаду майора Пугіуса, що складалася переважно з націоналістичного активу, закартували в Бранденбургі, тоді як першу Бригаду полк. Даченка, складену головню з підсовєтського воєншта, віддали на 60-70 кілометрів від

Другої й перекинули на дальші сотні кілометрів до Глину в Чехо-Словаччині. Оліу і Другу бригаду Другої Дивізії кинули німі під час їхніх останніх судорог на протибільшовицький фронт перед Берліном, де обі бригади, неспішно до переважання совєтських сил, заклали розумну цілі, зняти головоного злинення. Тут ідеться про втрату тисяч наших військ у останні години війни й уже в повоєнний час.

Праця "Тернистий шлях Другої Дивізії" Івана Буртиса кинє жмут світла на характер і склад Української Національної Армії під час Другої світової війни, куди входили Перша УД УНА — 13 тисяч воєнк, Друга УД УНА — 7,500 воєнк, Вільне Козацтво під командою полк. Терещенка — 700 воєнк, Запаса Бригада в Данії — 5,000 воєнк, Бригада отамана Бульби-Боровика — 400 воєнк, два піхотні полки в Бельгії і Голландії — 2,500 воєнк, Українське Визвольне Військо — 80,000 воєнк та всі воєнки українці, підлегли головній команді німецької армії (Оберкомандо дзе Герес), в цілому близько 200,000 воєнк, яке, через брак часу, введено у склад УНА.

Нове видання Об'єднання Вояків і Привателів Другої Дивізії УНА, варто кожному, кому на серці діла рідних, polegали на полі битви, уважно простудувати.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Фільм "Подорож у сумерки"

"Подорож у сумерки" — зветься фільм-монтаж, прем'єра якого відбулася 29-го жовтня 1994 року в Українському Інституті Модерного Мистецтва в Чикаго.

Це художня подорож через багате життя поета. Умирюючий подорож крізь події свого спустошеного життя. Минуле і сучасне, дійсне і уявлене переплітаються і зливаються в монтаж образів, які доводять, що дар поета є тем його тягарем. Дійсний час завішено, а поет бродить роками, годинами, хвилинами чи місяцями через арван свого життя, яке заплонено трьома жіночими поставами — Дівчиною, Жінкою, Мамою, кожна з яких стає жертвою.

Дівчина, — любов якої є невдільна, — проходить свою страшну дорогу до самознищення і стає символом втраченої молодості поета. Жінка, — зустріня в мистецькій галерії, стає об'єктом його переслідування і пошуку, але коли вона зривається йому в своїй любові, він байдужий, а любов його банальна. Примусивши себе любити її, він висловлює відчай, розстріл, обурення. Жінка відходить від нього, коли він її зраджує, але вертається до нього в години найбільшої потреби як доглядалиця.

Мама, — яку він довгі роки игнорував, супроводить його в розшуках самовідкриття. У своїй спадщині мамі поет виявляє свій дар-тягар і зраджує, що власне це і є, сумерки йому подорож у "сумерки". Поет відкидає безсмертність літератури, а натомість звертається до мамі як до пристраченої прибультої, того прибульто на лівій парку під дубом, там, де він має захист.

Це суть фільму, в якому переплітаються художні образи набирає подобу міту. Творець та режисер фільму — Юрій Мисків, а кінематограф — Олег Федак. Фільм-монтаж є знаменитим виконанням, звуково і зорово. Триває менше як годину, як і поетова подорож через призму розпадаючої пам'яті. Матеріал подорожі — шлях абстрактний, сполучений стихіями води, вогню, землі та повітря на фоні міста Чикаго.

Свідомість та творчість зображені як бущуюча вода, плівку хмар, мінючий світло. Нерухомість, крикани ворон, ритмічне копання ями вибухоту кінець. Книги, співа-

жесті та творчість перекладані англійською рецензії Володимира Грушевича з "4-го грудня 1994 року" — Каліна В. Полюшко.

Зоряна Грабова, як жінка, полюбовнича, опікувачка поета в шпирі, оплакує його по смерті і здійснює, що з'єднані зі землею поет док сяє безсмертності.

Фільм "Подорож у сумерки", буде показаний в Україні, 18-го березня, в Ді-Тройі. Фільм можна впожити в Українському Інституті Модерного Мистецтва, тел. (312) 384-1953.

(Знаючи скорочений переклад англійською рецензії Володимира Грушевича з "4-го грудня 1994 року" — Каліна В. Полюшко.)

Д-р Степан Волканік

ЗА СЦЕНАРИЄМ, НАПИСАНИМ БОГОМ, РОЗПАЛАСЯ ІМПЕРІЯ ЗЛА

II

Хотів би, аби світ замислився над українським дивом. Бо не йдеться про відродження держави, яку Московія впровадила вівік не лише нищила, а й присвоїла її ім'я, прислала собі її древню історію, не йдеться про ліквідацію нею на українській землі козацької республіки, демократизм якої визнала Європа, щоб не могли ввійти навіть "основоположники марксизму-ленінізму", не йдеться про жертви інтелекту та генциду, які більшовицькі зумили приховати; жертви Другої світової війни, в якій український народ зазнав до того чи не найбільших у світі втрат, воюючи на обидва боки — з нацистським і більшовицьким фашизмом. Не про це мова тепер. Я веду розмову про нерозуміння світом (чи небажання усвідомити) ролі національних, духовних доміан у розпаді найбільшої і найкороткості імперії нашого часу, надання переваги матеріальним (економічним, мілітарним) факторам розпаду. Йдеться про неадекватність тих тонких соціальних і культурних (когнітивних) структур нації, які за умов найгіршої державної й руйнівної, задушливої для цього найкращих досягнень науки, великої більшовицької ентропіїності у суспільстві все такі не втратили притаманної їй ментальності цінності орієнтації загальнолюдського виміру. Йдеться про благасть впливу на землю іст негенетричній, завдяки якій інформаційне поле може об'єднати прарослинних і католиків у вірі та любові як християн. Йдеться про ті соціальні резерви звільнених народів Східної Європи, які можна було б залучити (при їх вивченні) для творення спільної європейської родини. Нарешті, йдеться про опрацювання нової філософії розуміння рухомої рівноваги вартоесті триїди "національне — загальнолюдське — космічне" для розвитку людського роду в цілому.

Заслугують адекватної оцінки Хресна дорога українського народу до своєї державності, який знову підняв свій Хрест на передніх краях Європи. Його нині і нині — це передовий збереження християнських цінностей Вселенської Церкви, надання рівноваги національним і загальнолюдським вартостям, що захиталися. Але саме вони становлять духовну основу формування особистості, без них немає ні народу, ні нації, ні демократії, ні єдиної Європи, ні суспільного поступу роду людського. Український народ саме тому відірваний каткомбию Греко-Католицької Церкви, що вона найбільше зберегла його традиції, ментальність, започаткувала реальний еміційний рух, що ґрунтувався на

розумному консенсусі щодо збереження традицій церковного обряду і приналежності церкви. Однак ще й сьогодні ця Церква не має належного розуміння з боку Вселенської.

Україна, яка злиняла в час колоніального гніту, не є в авангарді інформатизації суспільних процесів, не має розвиненої мережі наукових центрів вивчення духовного, зокрема релігійного, життя і конфліктних ситуацій, які інспірують ззовні, між релігійними конфесіями. Невеликим є її корпус тих письменників, мислителів, художників, які творять духовно-теологічний напрям у сучасній літературі, філософії і кінематографі. Однак нас довіда може бути цинізм для історії і соціальної практики людства як унікальний приклад збереження для всесвітньої культурної мови духовної нитки нищення народу. Україна відстояла і дала визволення прав на батьківську віру, на історичну пам'ять, на національну ідентичність — рідну мову, культуру, традиції. І це дється у сучасних ситуаціях, коли чужою знаковою системою хочуть підмінити генетичний код нації, символи народу, який дав назву державі, що за плеще, населенням ривняється Франції.

І прощу вибачення за дещо довгий пасаж, але він потрібний, аби зрозуміти особливості ментальності народу, який, укладувачи від Голіята третю у світі за потужністю військову термодермію між, добровільно лиш не відмовляється, вимагаючи від світової громадськості лише адекватної допомоги позбутися її. Не варто шукати не лише радійний, екологічний, екологічний, екологічний катедрафи, а Чорнобиль, духовний, тобто ширший соціальний, екологічний, соціально-психологічний, історичні причини трагедії та муки відродження українського народу взагалі. І не лише його.

Світоті треба знати, чому і якою ціною ми вижили. Світ не повинен забувати, що є наші народи, які хочуть злиняти від тентет зла (якщо це не тентет імперії зла). І нам є багато що сказати народам, які творять свою державність і хочуть стати рівноправними членами світового співтовариства. Однак наголосимо на найголовнішому і лише у контексті першооснов будь-якого починання, найперше, наукового, яку до нас доносить Біблія, — спочатку було СЛОВО. Осмислено по-новому що істину з позиції універсальності триєдності "національного — загальнолюдського — космічного" у просторовому і "минулому — сучасному — майбутньому" у часовому вимірах.

Україна вижила насамперед тому, що Бог безпосередньо і через нашу великого поета Тараса Шевченка поставив перед нами неабиякий на Землі і в Космосі скарб — Слово. Бог поставив Слово спочатку і перед всіма, а Шевченко — перед нами, українцями. Бог завжди дає через своїх посланців. На Вкраїну він після поета, який не був Ангелом, але став Пророком нації, Провидком загальнолюдських вартостей — правди, волі. Він поставив перед нею віше слово

(Продовження буде)

Перший Президент України Леонід Кравчук 25-го і 26-го січня був почесним гостем ЄвЛ університету в Нью-Гейвені, Конн., де започаткував програму українських студій фундацією д-ра Григорія Чопівського. В тій справі Л. Кравчук мав зустріч із Президентом ЄвЛ університету Річардом Левіном, де дискусують встановлення зв'язків між Україною і університетом. Участь в розмові брали: д-р Григорій Чопівський, фінансатор мільйонного фонду, проф. Майкл Голкстін, голова програми українських студій, і проф. Роман Куд, професор ЄвЛ університету. Заключено нову програму студій в престижному університеті. Використовуючи час в часі поїздки, Л. Кравчук мав зустріч із студентами міжнародних студій.

По приїзді до Нью-Гейвену Л. Кравчук мав товариську зустріч із українськими громадянами, які співпрацювали у його візиту, де були присутні, крім його доглядників, проф. Р. Куд, Йосип Левинський і Ліда Фішалош.

Дня 26-го січня, о год. 4-й по полудні Л. Кравчук мав доповідь в правничій школі ЄвЛ університету на тему: "Етнічний конфлікт в Україні" для студентів і загальної публіки. З тої нагоди скористали багато українських громадян Нью-Гейвену, Гартфорд і Бріндліпорту. Перекладачем був парох української католицької церкви в Нью-Гейвені о. Павло Лунія, який справно він'язався із свого завдання. У своїй лекції Л. Кравчук представив хронологічні події, які довели до проголошення незалежності України, як також до часу вибору нового Президента Леоніда Кучми.

Нав'язуючи до теми лекції, Л. Кравчук підкреслює, що всі меншини в Україні мають заповідні права для свого розвитку і бажав би, щоб подібні права були встановлені для українців в інших державах колишнього Союзу. Зокрема зупинився на людських питаннях та стосунках із Ізраїлем, з яким в теперішній час є дуже добрі відносини. Критично засудив програму Сі-Бі-Ес "60 хвилин", загадав, що він буде мати інтерв'ю в тій справі.

Із ряду запитів до Пре-

Л. Кравчук започаткував українознавчі студії в ЄвЛ

В ЄвЛ університеті (зліва): о. П. Лунія, д-р Й. Левинський, Л. Кравчук, проф. Л. Телюк і проф. Р. Куд.

зидента слід згадати відповіді на питання: релігійне становище в Україні, ревізія кордонів, зникнення деяких політичних діячів і про міжнародну торгівлю.

Проблема релігійна в основному є спричинена не канонічними справами, але зосереджується на храмах, бо часом в одній місцевості є три різні віросповідання, а є лише одна церква. Для канонічних справ повинна бути створена окрема рада із представників віросповідань, для пологашення майна — окрема адміністрація опшні. Відносно питання кордонів, Україна не претендує на ніякі землі, хоч в теперішніх кордонах не є окуплена ціла територія. Міжнародна торгівля, пов'язана із економічною кризою, є наслідком переходу із планової системи в ринкову.

Україна не спромоглась ще створити ринку збуту, хоч має деякі продукти і сировину на експорт. Україна економічно була частиною Союзу, центром якого була Москва, де плановано і закінчено фазу продукції і її розподілу між домашнім і заграничним ринком.

26-го січня учасники Л. Кравчук був почесним гостем на прийнятті у відомому ЄвЛському ресторані, де були присутні понад 30 професорів із славістичного, історичного і економічного департаментів. Господарем і перекладачем був д-р Григорій Чопівський. Від української громади були запрошені: о. парох П. Лунія, проф. Роман Куд, д-р Йосип Левинський і проф. Іван Телюк.

Прийняття молитовно відкрили о. П. Лунія, відтак євльський чоловічий російський хор, зложений із студентів, відспівав ряд українських коладок і пісень, дві російські і одну грузинську, а на закінчення "Многая літа" Президентів Кравчукові.

Після вечери присутні професори мали нагоду дискутувати різні політичні і культурні питання, з першої руки. Деякі питання варто згадати, як відносини із Кримом, Євльня як демократ, відносини з Америкою, з Росією і теперішня ситуація в Україні. На думку Л. Кравчука, Крим потрібно розглядати із двох різних сторін — як автономію республіки в границях України, окремо — Чорноморську флотилію в Україні. Першу проблему до певної міри тепер усталюють, проблему флотилію не буде легко розв'язати. Євльня як демократ залишався

І. Телюк

В Менор Коледжі відбудеться ЕКСПО писанок

Джекинтави, Па. — ЕКСПО писанок, щорічна традиційна імпреза Студійного Осередку Української Культури Менор Джуніор Коледжу відбудеться в неділю, 26-го березня, від полудня до 5-ої год. по полудні.

ЕКСПО включатиме: писанки, показ майстерності писання писанок, виставки народних традицій, великодні печиво та цікаві речі на подарунок. Діти виводитимуть галас. У кафедрі можна буде закупити перекуску. Вступ для дорослих 2 дол., для дітей 50 ц.

По додатковій інформації слід телефонувати до Христини Прокопович, куратора Студійного Осередку Української Культури Менор Джуніор Коледжу, 700 Факс Чейс Рд., Джекинтави, Па. (215) 885-2360.

лише для західного світу, але внутрі загибав у "великій і могутній Росії". В теперішній час його становище є дуже критичне, коли зажити, що багато його прихильників від нього відступили і він є в конфлікті з армією, яка себе скомпромітувала в Чечні. Не було б великою несподіванкою, коли б в Росії прийшов переворот.

Тепер в Україні є 38 партій, але ні одна з них не має ясної платформи. В такій ситуації тяжко щось конструктивного осягнути, існує схід і захід, основна ціль doprowadити до консолідації євльства. Аналіз поодиноких справ "першої руки" була цікавою лекцією для академічного світу в ЄвЛ університеті.

Вечір офіційно закрив проф. М. Голкстін, голова програми українських студій, дякуючи першому українському Президенту Кравчукові за його візиту, і по-різнично його до першого президента Америки Вашингтона, якого портрет якраз висів над головою Кравчука.

Проф. Гелдіє Смит, голова програми міжнародних студій, привітав Л. Кравчука і підкреслював збіг обставин, бо в тому самому часі відкрито в університеті будинок для міжнародних студій.

Встановлення фонду Чопівських в університеті уможливило студентам з України завершувати студії докторським і магістерським ступеням, як також відбудувати наукові конференції на тему українських питань.

І. Телюк

Менор Джуніор Коледж святкує день Незалежності

Отець В. Сівайський, Сестра Марія Франциска, ЧСВВ, директор СОУК Менор Джуніор коледжу і студенти з України після Служби Божої з нагоди святкування 22-го Січня.

Менор Джуніор, звання Сестрами св. Василія Великого у Джекинтаві, Па., зберігав українські традиції, зацікавив студентів знання і любов до історії України, відзначаючи знаменні події. У понеділок, 23-го січня, скромно відзначувалося день проголошення незалежності 1918 року і сполучили землю України 1919 року.

В серпні 1991 року з Божої волі наші мрії сповнилися — Україна стала незалежною. Тому спільною подією склала Господеві особливу подяку за його дар волі для українського народу.

Вплудили капличку академічного будинку коледжу заповнили Сестри, професори, працівники коледжу та студенти, зокрема шість студентів з України, які навчаються в Менор Джуніор Коледжі. Присутніми були: Мати настоятелька ЧСВВ Сестра Міріам Кляра, президент коледжу Сестра Ма-

риза Кекілія, ЧСВВ, директор СОУК Сестра М. Франциска, ЧСВВ, бібліотекар, Василіський бібліотекар Сестра Анна Марія, ЧСВВ, Службу Божу в українській мові відправив і виголосив змістовне слово о. Василь Сівайський, який недавно прибув з України. Всі присутні відповіли Службу Божу.

Христини Прокопович, куратор Музейної збірки СОУК, подбала про звукозапис пісень "Господи, помилуй нас" Тараса Петриненка з Києва, яка прозвучала після Служби Божої.

Сестра М. Франциска повідомила, що кожної суботи о год. 5.45 о. В. Сівайський буде відправляти Службу Божу в українській мові в капличці академічного будинку.

Цього ж дня для учасників святкування відбувся спільний полуденок.

Анна Максимович

Е. Мізюк — член Етнічної Ради

Губернатор Нью-Джерсі Крістін Тод-Вітман іменувала Юрія А. Мізюка, сина Онуфрія та Ірени Мізюк на члена Етнічної ради Нью-Джерсі, як посередника в українсько-американській громаді у цьому стейті.

До його обов'язків належатиме дораджувати губернаторові у етнічних справах та організовувати етнічні фестивалі продовж року.

Ю. Мізюк закінчив "Школу Українознавства" при Українському Народному Домі в Трентоні та є колишнім членом 116-го Відділу Українського Народного Союзу в Трентоні.

Від 1982-го до 1986-го року Ю. Мізюк був членом Управи Українського Народного Дому в Трентоні. Продовж 1986-89 років він був членом місцевого Комітету Тисячоліття Християнства України, що поставив гранітний пам'ятник у формі великого трикутника в місцевому парку ветеранів Гамптітон, Н.Дж.

Він служив в американській морській піхоті. У 1987 році він став членом Українських Американських Ветеранів (УАВ) та служив в крайовій Управі три роки. Ю. Мізюк є тепер активним у громадському житті, як стейт-товий командир УАВ в Нью-Джерсі.

Ю. Мізюк вже мав можливість зустрітись з губернатором через свою працю в організації ветеранів та організував дві прокламційні переможі для української громади. Він висунув, що його кандидатуру до Етнічної ради підтримали різні українські організації, республіканські політики, стейт-тові відпущники ветеранських справ та командири інших американських ветеранських організацій у Н.Дж.

Ю. Мізюк просить представників всіх українсько-американських організацій в Нью-Джерсі тримати з ним контакт та вислати план праці своєї групи на адресу: George A. Mizuk, P.O. Box 13, Windsor, N. J. 08561; tel. (609) 394-4824.

ПОДЯКА

Замість квітів на могилу

бл. п.

МИКОЛИ КУЛИНИЧА

співаючи особливі зложених на "Невгаслий вогнік" через Фонд Медичної допомоги Україні при Крайовій Управі СУМ А для обласної дитячої лікарні жертв Чорнобиля у Львові:

Кулинич Любомир	\$150
Кулинич Петро	100
д-р Салик Василь	100
Хомачук Микола і Анна	100
Кулинич Андріяна	50
Кулинич Париса	50
Крушини Александра	30
родина Мартинів	25
Разом	\$605

Повищу суму передано на руки координатора Фонду д-ра Ореста Козіцького: 469N. Broadway, Yonkers N.Y. 10701.

Щире українське спасибі, дружина — НАНА КУЛИНИЧ

Помолимося за наших друзів

ЗАУПОКІЯНИ СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Добродіїв Фонду Катедр Українознавства

Впрел. о. декан Петро Огірко відслужить Заупокійну Святку Літургію у понеділок, 13-го березня 1995 року, о год. 9-й ранку, в УКЦеркві Покрови Пресвоті Богородиці, о Озон Парку, Н.Дж., за блаженної Пам'яті:

д-ра прав ОРЕСТА В. БЕДРІЯ, мол. МИХАЙЛИН ІСКВІВ
інж. РОМАН КОСА
ІВАНА КУСОГО
ЯРОСЛАВ ОРЕНЧУК
д-ра БОГДАНА ОЛЕСНИЧКОГО
інж. БОГДАНА РАКА
ІВАНА СИГУРОВСЬКОГО-СНІГУРЮ
ЯРОСЛАВА ЧАЙКІВСЬКОГО
проф. МИХАЙЛА ЧОРНОДІЛЬСЬКОГО
ІВАНА ЧАРТОРИСЬКОГО
СТЕПАНА І КАТЕРИНУ ШИПІЛІВІХ

Всіх Жертводавців ФКУ просимо про молитви за померлих наших друзів. Помолимося в часі відправин Заупокійної Служби Божої, щоб поєдналися з нами в поході молитов до Всевшнього за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Добродіям ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в понеділок 20-го лютого 1995 р. упокоїлася в Бозі на 91-му році життя наша найдорожча МАМА, БАБУСЯ і ТІТА

бл. п.

СОФІЯ ГУРАЛЬ

ПАНАХИДА і ПАРАСТАС відбудуться у вівторок і середу у похоронному заведенні П. Ярми в Нью-Йорку. ПОХОРОННІ відправи в четвер 25-го лютого 1995 р. о год. 10-й ранку в церкві св. Юра в Нью-Йорку, а опісля на цвинтар Олівія Гора у Месбет, Н.Дж.

У глибокому смутку:

донька — ОПЕТА з мужем ІВАНОМ БАЛКОМ і дітьми АНДРЕШО МІДРО, СОМЕО БОЗЕ, ІВАНОВО ОЕДОРСІЯ і їх родинами
син — ІОСИФ з дружиною ІРИСЕЮ і дітьми: БОСИБОМ і АДРІНОЮ і їх родинами
як також ближчі і дальша родина в ЗСА і в Україні.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

Українсько-Єврейське Товариство

запрошує громадянство на доповідь

яку виголосить Київський журналіст

ІЛІА ЛЕВІТАС

голова "Єврейської Ради України"

тема доповіді:

ЄВРЕЙСЬКО-УКРАЇНСЬКІ СТОСУНКИ

СЬОГОДНІ, ТА ЯК ЇХ БАЧИТЬ "СBS"

Доповідь відбудеться в

середу 15-го березня о год. 6-й вечора

в залі НТШ

при 63 Четверта Авеню в Нью-Йорку

УКРАЇНСКА АМЕРИКАНСКА КООРДИНАЦІОННА РАДА

142 SECOND AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10003. Tel.: (212) 505-1785 • FAX: (212) 475-4101

ЗВЧАЙНИЙ З'їзд КРАЙОВОЇ РАДИ

відбудеться в

суботу 1-го квітня 1995 р. о год. 1-й по пол.

у власній домівці при

142 2-та Авеню в Нью-Йорку, Н.Дж.

ПРОГРАМА

1. Відкриття.
2. Прийняття програми з'їзду.
3. Вибір Президії.
4. Вибір Номінаційної Комісії.
5. Відчитання протоколу з останнього з'їзду.
6. Дискусія над протоколом і його прийняття.
7. Заг. Президії Крайової Ради та Екзекутиви УАКР.
8. Заг. Контрольної Комісії.
9. Заг. і дискусія над вітаннями.
10. Уваження абсолютної уступації Президії Крайової Ради.
11. Заг. Номінаційної Комісії та вибір Президії Крайової Ради.
12. Затвердження бюджету.
13. План праці на наступну каденцію.
14. Різне.
15. Закриття з'їзду.

Володимир Сохан
діючий місто-голова К.Р.

Д-р Роман Борковський
секретар К.Р.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці з невимовним жалем ділиться з Членами й Українським Громадянством в діаспорі й Україні, що в суботу, 4-го березня 1995 р. в пообідніх годинах, після короткої недуги відійшов у вічність на 99 році життя, в лікарні Ньюарк Бет Ізраель

бл. п.

ІВАН КЕДРИН-РУДНИЦЬКИЙ

найстарший дійсний член Наукового Товариства ім. Шевченка, доктор гоноріс кавза Українського Вільного Університету, визначений журналіст, історик, політичний діяч.

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 10-го березня 1995 р. о годині 7:30 вечора, в похоронному заведенні Бромірскі, 221, Воррен стріт (між Грент і Воррен стріт). ПОХОРОННІ відправи відбудуться о годині 9:30 ранку, у церкві св. Юра в Нью-Йорку. Після Заупокійної Служби Божої тіло Покійного буде поховане на цвинтарі св. Андрія у С.Бавид Бруку.

ВІЧНА СЛАВА І ПАМ'ЯТЬ ВІДДАНОМУ СИНОВІ УКРАЇНИ!

Головна Рада НТШ
Управа НТШ в Америці
Історично-Філософічна Секція НТШ

